

A MEGTÉRÉS – SZENT PÁL APOSTOL

Pál apostol személye és élettörténete ismerős már számunkra. Talán a legjelentősebb apostol volt, a „pogányok apostola”, aki megnyitotta a megváltás örömhírének útját az egész világ felé. Életét annak szentelte, hogy lehetetlent nem ismerve, sokszor az életveszélyt is vállalva eljuttassa az evangéliumot a világ végső határáig. De mi indította őt erre? *Honnan a páratlan erő és a bátorság, hogy szinte emberfeletti dolgokat tegyen, életét kockáztassa, majd oda is adja Jézusért?* A választ Pál apostol nagy megtérésélményében találjuk meg.

Vakság és látás

A keresztényeket üldöző Pál apostolt **Damaszkusz** előtt az Úr megállásra kényszeríti. Megjelenik neki, Pál pedig lefordul a magas lóról, és látja őt. *De mit jelent látni?* Látáson többnyire azt értjük, hogy a szemünkkel érzékeljük azt, ami előttünk van, és látható. Később, iskolai tanulmányaink során, fizikából, biológiából, kémiából azt is megtanuljuk, hogy a látható dolgok láthatatlan elemekből épülnek fel. Az élő szervezetek sejtekből, a sejtek molekulákból, a molekulák atomokból. Ám ez már elérhetetlen szemünk számára, csak a műszereinkkel tehetjük láthatóvá őket. Már ez is mutatja, hogy amit a szemünkkel látunk, az nem minden. Ám amikor elemi erővel tapasztalja meg valaki azt, hogy egy minden láthatót és láthatatlant felülmúló, mindennél nagyobb Valaki a kezében tart, irányít és éltet minden létező dolgot, akkor nyeri el a teljes látást. Az apostol később úgy írta ezt le, hogy Jézus *látni engedte magát*. Ő itt van, és tapasztalni engedi magát minden ember számára, aki felkészült erre. Pál élménye nem volt ijesztő, rémítő. Jézus nem vonta felelősségre, hanem végtelen szelídséggel, szinte szomorúsággal kérdezte meg őt: „Saul, Saul, mért üldözöl engem?” (Csel 9, 4) A keresztényüldöző fiatal farizeus az élmény hatására elveszítette szeme látását. Régi szemének halála volt ez. Később, amikor Ananiástól elfogadta a keresztséget, egyből visszanyerte látását. Új szemet nyert, új látást, másképp látta már a világot és az életet. Megértette, hogy a feltámadott Jézus jelen van mindenhol, és ő küldi őt új életútra. Jézus élő Istenként és Úrként való felismerése az első lépése minden megtérésnek.

Meghalni a régi embernek – új emberré válni

Sokan azt értik megtérésen, amikor a rossz ember jóvá lesz. Felismeri a jót, és azt cselekszi, láthatóan megváltozik az élete. És ez igaz is. Az igazi megtérés jó irányba változtatja meg az életvitelt. Ám ez nem elégséges. Keresztény értelemben csak a Krisztus személyéhez kapcsolódó megváltozás számít megtérésnek.

Vegyünk példának Pál apostolt. Pál apostol nem volt rossz, megrögzötten bűnös ember megtérése előtt sem. Amikor azonban személyesen tapasztalta Isten jóságát a Jézussal való találkozásban, fordulat állt be az életében. Rájött arra, hogy csak az nevezhető jónak, aki engedi, hogy Isten végtelen jósága rajta, a porszemnyi emberen, mint eszközön keresztül érjen el a többi emberhez.

Megmutatod nekem az élet útját, az öröm teljességét színed előtt és a gyönyörűséget jobbadon mindörökké. Zsolt 16, 11

Andrea Schiavone: Szent Pál megtérése